

prøve 18. I Tvivlstilfælde bestemmes, at Sukker, der polariserer 98 og derover, falder ind under denne Gruppe, hvis Sætsler blive: Indførselstold 10 Øre pr. Kilo og indenlandsk Afgift 5,14 Øre. Til anden Gruppe henføres alle andre Sukkere, og dens Sætsler blive: Indførselstold $7\frac{1}{2}$ Øre, dog kun $6\frac{1}{2}$ Øre, naar Sukkeret tilføres Raffinaderier; indenlandsk Afgift $4\frac{3}{4}$ Øre.

Jeg tror, man vil erkende i hvert Fald Enkeltheden i et saadant Forslag. Man vil lægge Mærke til, at Toldsætslerne holde sig ret nær til Regeringsforslagets. Hvad Afgiften angaar, bibeholdes den nuværende Afgift 5,14 Øre for første Klasses Sukker, medens Afgiften for anden Gruppe sættes til $4\frac{3}{4}$ mod nu $4\frac{1}{2}$ Øre. Og det lykkes jo Forslaget at bevare for den Del af Sukkerproduktionen, der har den store nationaløkonomiske Betydning, en Beskyttelse af $1\frac{3}{4}$ Øre pr. Kilo, hvilket er $\frac{1}{8}$ Øre mere pr. Pd. end i Øjeblikket, hvor Beskyttelsen paa dette Punkt er meget lille. Og det er en Beskyttelse, som hverken tages fra Statskassen eller Konsumenterne, men kun stammer fra en fornuftigere Fordeling af den tilladte Beskyttelse mellem Raffineringsvirksomheden og den store Raasukkerproduktion, medens den overvejende Del af Beskyttelsen dog vedvarende bliver paa Raffineringsprocessens Side.

Der er en Indvending, man vil gøre mod et saadant Forslag, og det er, at det giver en lidt højere Beskyttelse end den, som Brysseler-Konventionen tillader. Men det er kun tilsyneladende. Mit Forslag har ganske vist en Beskyttelse af 4,86 i Stedet for 4,30 eller 4,32. Jeg ser nok, at Udvalget i sin Betænkning skriver, at Konventionen ikke under nogen Form tillader en højere Beskyttelse end de 4,32 Øre. Jeg kan altsaa gaa ud fra, at det ærede Udvalg ikke har naaet at faa læst Brysseler-Konventionen igennem. Jeg formoder, at jeg kan gaa ud derfra, for det vilde ellers i Slutningsparagraffen have set, at der i visse Tilfælde kan tillades en Tillægsbeskyttelse af 1 Franc pr. 100 Kg. Sukker, og udover dette gaar det Forslag, jeg her har antydnet, jo ikke, og jeg har yderligere god Grund til at tro, at et Forslag som dette ikke vil kunne forhindre Tilslutning til Konventionen, hvis der da

overhovedet til den Tid bliver noget som helst at slutte sig til.

Spørger man mig nu, hvilke Fordele et Forslag som det, jeg her har antydnet, vil give, skal jeg kort og uden at komme ind paa nogen Art af Beregning, fremdrage nogle Punkter. Forslaget accepterer Regeringsforslagets Toldsats af 10 Øre for det raffinerede Sukker, det vil sige for det prissættende, det for Markedsprisen bestemmende Sukkers Vedkommende, det Sukker, efter hvis Pris ogsaa Puddersukkeret maa rette sig. Forandringerne af de andre Sætsler ville derfor væsentligst kun have Betydning overfor den tilladte Beskyttelses Fordeling mellem Produktionsfaktorerne, men ville ikke forhindre en Prisfornyelse for alle Sukkere. Konsumenterne ville derfor blive stillede ens efter Regeringens Forslag og efter mit Forslag. Mit Forslag accepterer Kravet om Nedgang i Beskyttelsen og modsætter sig saa lidt en klækkelig Nedgang, at naar Regeringens Forslag for det prissættende Sukkers Vedkommende kræver en Nedgang af 37 pCt. i den nu bestaaende Beskyttelse, siger mit Forslag imødekommende og beskedent kun dette: Kunne vi ikke nøjes med 30 pCt.? For Statskassen vil status quo blive opretholdt, snarest vil der blive en lille Fordel for den ved mit Forslag. Markedsforholdene ville ikke, som Tilfældet vil blive efter Regeringens Forslag, undergaa en uoverskuelig Forskydning. Der opretholdes ved mit Forslag en Beskyttelse for den nationaløkonomisk set betydningsfuldeste Produktionsfaktor, nemlig Roedyrkning og Raasukkerets Udvinning af Roerne, men Raffineringen beholder dog den største Del af Beskyttelsen, til Trods for, at den Beskyttelse, som gives denne Proces, i og for sig ikke kan kaldes en Beskyttelse af den danske Sukkerproduktion. Forslaget vil afføde et Tab for de danske Sukkerfabrikker af 700,000 Kr. paa 70 Mill. Pd. raffineret Sukker og desuden et Tab paa deres 50 Mill. Pd. Puddersukker, saa at det samlede Tab i hvert Fald vil overstige de 880,000 Kr., som Finansministeren har sagt, at det var hans Hensigt at bedrøve Fabrikkerne for. Endelig er mit Forslag i Modsætning til det, som foreslaas, forstaaeligt for enhver Lægmand, det er simpelt